

Motion till riksdagen 2017/18:2385

av **Richard Jomshof m.fl. (SD)**

Skärpta regler för svensk minknäring

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i djurskyddslagen (1988:534) införa en paragraf som klart och tydligt stipulerar att minkar som föds upp för pälsproduktion ska hållas på ett sådant sätt att deras naturliga behov av att springa, klättra och simma tillgodoses, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa ett importförbud av pälsvaror från länder som inte lever upp till de krav som stipuleras i svensk djurskyddslagstiftning, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Sverige har en lång tradition av en internationellt sett stark djurskyddslagstiftning. Det är något vi ska vara stolta över. Tyvärr visar det sig med jämna mellanrum att den svenska lagstiftningen inte efterlevs på alla områden. Vi menar att det är av stor vikt att vi åtgärdar eventuella missförhållanden om vi ska kunna vara trovärdiga på området.

Ett sådant område är den svenska minknäringen. Redan år 2003 konstaterades i den svenska Pälsdjursnäringens utredningen (SOU 2003:86 Djurens välfärd och pälsdjursnäringen) att det fanns en rad problemområden inom den svenska minknäringen. Man framförde att minknäringen senast 2010 skulle leva upp till djurskyddslagens krav på ett naturligt beteende för djuren eller läggas ned helt eller delvis. Man menade dessutom att förändringen måste ske skyndsamt eftersom utvecklingsarbetet för minkar knappt börjat, medan det för andra djur pågått under en lång tid.

Trots att man fick sju år på sig valde pälsnäringen att ta initiativ till ett så kallat djuromsorgsprogram först år 2010, samma år som missförhållandena skulle varit åtgärdade, vilket är mycket anmärkningsvärt. Detta program har för övrigt underkänts och fått utstå kraftig kritik av Jordbruksverket vid två skilda tillfällen.

Minkar är ett mycket aktivt och ensamlevande rovdjur och kan på många sätt jämföras med katter, som i sin naturliga miljö klättrar, dyker och simmar. En vuxen mink har i naturen ett revir som alltid ligger längs med ett vattendrag och som kan

sträcka sig upp till sex kilometer. Upp till 70 procent av födan fångar minken i vatten och den simmar dagligen upp till 250 meter.

Vi måste naturligtvis ha klart för oss att all djurproduktion innebär en inskränkning av djurets frihet och naturliga beteende. Men detta är inte detsamma som att man har rätt att behandla ett djur hur som helst.

Den 20 augusti 2010 presenterade Jordbruksverket en sammanställning av djurskyddsinspektioner som till exempel visade att 85 procent av minkfarmerna saknar enkla föremål för sysselsättning i minkarnas burar, burar som för övrigt är mindre än en tredjedels kvadratmeter, vilket ska jämföras med det utrymme minken är van vid i sin naturliga miljö.

I andra fall talas om stympade och blödande djur på grund av för trånga burar, sjuka djur med rinnande ögon och öron, medvetslösa och döda djur, stereotypa beteenden och en hög stressnivå, burar fulla med stora mängder avföring, miljöfarligt gödselläckage innehållande kväve och fosfor, döda minkar som ligger oskyddade och kannibalism. Detta är inga undantag utan något som har påträffats på en stor mängd minkfarmer.

Att situationen för minkarna inom minknäringen generellt sett fortfarande är undermålig, framkommer i en debattartikel från den 26 november 2015 där flera veterinärer skriver att den så kallade ”miljöberikningen”, som infördes av Jordbruksverket 2013, inte är tillräcklig för att förhindra stress hos minkarna. Man konstaterar att det krävs mer än leksaker i små burar för att minkarna ska få ”tillräckligt utlopp för sina naturliga beteenden”. Samtidigt som den nuvarande regeringen kritiserar för sina bristande insatser på området, skriver man att minkarna måste ges tillgång till större ytor och simvatten för att minknäringen ska kunna leva upp till djurskyddslagens skrivningar. (Källa: Svenska Dagbladet, Regeringen bör hålla löfte om minkarna, 26 nov 2015).

Sammantaget visar det sig att minknäringen inte lever upp till 4 § djurskyddslagen (1988:534), som kräver att djur ska ”hållas och skötas i en god naturmiljö och på ett sådant sätt att det främjar deras hälsa och ger dem möjlighet att bete sig naturligt”. För att komma till rätta med de omfattande missförhållandena inom näringen är det nu upp till oss politiker att se till att dessa snarast åtgärdas.

Mot bakgrund av ovanstående föreslår vi att det i djurskyddslagen (1988:534) införs en paragraf som klart och tydligt deklarerar att minkar som föds upp för pälsproduktion ska hållas på ett sådant sätt att deras naturliga behov av att springa, klättra och simma tillgodoses samt att det införs ett importförbud av pälsvaror från länder som inte lever upp till de krav som stipuleras i svensk djurskyddslagstiftning.

Richard Jomshof (SD)

Roger Hedlund (SD)

Markus Wiechel (SD)